

Klaar-overs voor de paddentrek

Zodra de vorst weer uit de grond is, ontwaken padden uit hun winterslaap en trekken naar hun geboortesloot. Jacqueline Ernst is een van de vrijwilligers die deze trage wandelaars helpt bij het oversteken van de Stoofkade, om te voorkomen dat ze worden platgereden.

Door Els van den Brink, gepubliceerd in De Gouda Krant, 18 maart 2005.

Padden en kikkers lijken veel op elkaar, maar voor de echte kenners zijn de verschillen overduidelijk. Je kunt ze bijvoorbeeld herkennen aan hun geluid en manier van bewegen. Jacqueline Ernst, coördinator Paddentrek van Reptielen en Amfibieën en Vissen Onderzoek Nederland (RAVON), vertelt: “Kikkers kwaken, maar padden piepen. Maar dat doen alleen de mannetjes tijdens de paddentrek.” Ze vervolgt: “Een pad loopt, die sjokt echt de weg over en heeft daarvoor tijd nodig. Een kikker is met vier tot zes sprongen aan de overkant.” Vandaar dat vooral padden wel wat hulp kunnen gebruiken bij het oversteken van de weg.

Winterslaap

In het begin van de winter graven padden zich in onder de grond, om deze koude periode in diepe slaap door te brengen. In de periode van februari tot april komen ze weer tot leven en trekken naar het water waar ze zelf geboren zijn om te paren en eieren af te zetten. Dat is soms wel vier of vijf kilometer verderop.

Een groep van ongeveer dertienhonderd padden overwintert net buiten Gouda bij het Spoorbosje, waar de motorcrossclub gevestigd is. Behalve padden, zitten daar ook een heel aantal groene en bruine kikkers en salamanders, die tegelijk met de padden richting de polders trekken. Jacqueline Ernst helpt al vijftien jaar deze dieren bij het oversteken van de verschillende wegen daar in de buurt (de Stoofkade, Wilhelminakade, Broekweg en 't Weegje). “Voordat wij begonnen met overzetten werd tachtig procent van de padden doodgereden. Nu is dat niet meer dan vijf procent”, vertelt Jacqueline trots.

Snelheid

Ondanks de rustige omgeving, komen hier veel auto's, gemiddeld zeventig op een avond. Jacqueline legt uit: “De weg wordt veel gebruikt als sluiproute. En hij nodigt uit tot hard rijden. Onder de paddentrekboards staat een snelheidsbeperking van dertig kilometer per uur. Die staat er niet voor niks”, zegt Jacqueline met nadruk. “Bij een snelheid van dertig kilometer per uur kan een pad midden onder de auto gewoon overleven. Maar als een auto harder rijdt, dan wordt de pad door de luchtdruk tegen de bodem van de auto gezogen, en worden zijn longen eruit gedrukt.”

Verslaving

Als de paddentrek eenmaal is begonnen, wandelt Jacqueline bijna elke avond tussen zeven en tien uur buiten om de padden, kikkers en salamanders over te zetten. Daarvoor moet ze wel vaak kou en regen trotseren, want juist bij nat weer lopen de padden veel. Alleen bij ziekte laat ze het over aan een van de invallers. De meeste avonden doet ze het alleen met haar vader. Natuurlijk zouden ze meer vrijwilligers kunnen gebruiken, maar Jacqueline vindt het niet erg om zo intensief met de paddentrek bezig te zijn. “Het is verschrikkelijk leuk om te doen. Eigenlijk een soort

verslaving”, zegt ze. “Het is leuk om te zien hoeveel je levend hebt overgezet. Dat heb je dan toch weer goed gedaan.”

Registratie

Tijdens het overzetten registreert Jacqueline alles wat ze ziet. Niet alleen het aantal dieren, maar ook de temperatuur, de vochtigheid en hoeveelheid regen, de wind en het aantal auto's. Alle data worden doorgegeven aan RAVON, die dat verwerkt in speciale atlassen. Het aantal padden schommelt per jaar. Dieptepunt was wel in 1994. Jacqueline vertelt: “De NS ging toen in de winter het spoor vernieuwen, zonder ons in te lichten. De grootste overwinteringsplaats is toen afgegraven, waardoor drie kwart van de paddenpopulatie verdween. Pas twee jaar geleden was het aantal padden weer op het oude niveau.”

Excursie

Voor wie meer over de paddentrek wil weten, organiseert Jacqueline Ernst samen met de gemeente Gouda jaarlijks een excursie. Dit jaar is die net geweest op 15 maart, maar volgend jaar is er weer een kans.

© Copyright: Els van den Brink, Life & Science Producties